УДК [378.016:811.161.2’38]:001.2
DOI https://doi.org/10.32999/ksu2413-1865/2026-114-4

МІЖДИСЦИПЛІНАРНИЙ ПІДХІД ДО ФОРМУВАННЯ В МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ СТИЛІСТИЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ У ПРОЦЕСІ НАУКОВО-ЛІНГВІСТИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ

Торчинський Михайло Миколайович,
доктор філологічних наук, професор,
професор кафедри української філології
Хмельницький національний університет
torchynskyim@khmnu.edu.ua
orcid.org/0000-0001-5268-0237

Торчинська Наталія Миколаївна,
кандидат філологічних наук, доцент,
завідувач кафедри слов’янської філології
Хмельницький національний університет
torchynskan@khmnu.edu.ua
orcid.org/0000-0001-6182-0027

В умовах стрімкої трансформації вищої школи розвиток стилістичної компетентності здобувачів уже не обмежується лінгвістичним циклом, а стає фундаментальним елементом їхньої загальної професійної та дослідницької культури. **Мета**. Статтю присвячено обґрунтуванню міждисциплінарного підходу до формування стилістичної компетентності майбутніх фахівців у процесі їхньої науково-лінгвістичної підготовки в закладах вищої освіти, зокрема під час вивчення таких ОК, як «Основи філологічних і педагогічних досліджень», «Методологія та організація наукових досліджень», «Українська мова за професійним спрямуванням». **Методи**. У дослідженні застосовано аналіз наукових праць із лінгводидактики, системний аналіз освітніх програм, порівняння вимог до підготовки бакалаврів і магістрів, а також моделювання системи практичних завдань для аудиторної роботи. **Результати**. Доведено, що формування стилістичної компетентності має відбуватися наскрізно через інтеграцію мовних та методологічних дисциплін. Розроблено комплекс завдань для студентів бакалаврату (укладання глосаріїв, робота з аналітичними матрицями стилів, бібліографічний опис джерел) та магістратури (реконструкція наукового тексту, порівняльний аналіз дефініцій, кейс-стаді з академічної доброчесності). Акцентовано на необхідності перенесення основної частини практичної роботи в аудиторію задля розвитку критичного мислення здобувачів та мінімізації неконтрольованого використання інструментів штучного інтелекту. Обґрунтовано відмінності у вимогах до академічного письма на різних рівнях освіти – від засвоєння стандартів на бакалаврат до вибудовування авторської наукової стратегії у магістратурі. **Висновки**. Упровадження міждисциплінарного підходу забезпечує трансформацію стилістичних знань у прикладний інструмент наукового пошуку. Вивчення методології досліджень у синергії зі стилістикою дає змогу майбутнім фахівцям успішно презентувати результати власної праці, дотримуючись етичних норм академічної комунікації та вимог академічної доброчесності.

Ключові слова: *стилістична компетентність, міждисциплінарний підхід, академічне письмо, науковий стиль, штучний інтелект, академічна доброчесність.*

AN INTERDISCIPLINARY APPROACH TO FORMING THE STYLISTIC COMPETENCE OF FUTURE SPECIALISTS IN THE PROCESS OF SCIENTIFIC AND LINGUISTIC TRAINING

Torchynskyi Mychailo Mykolaiovych,
Doctor of Philology, Professor
Professor at the Department of Ukrainian Philology
Khmelnytskyi National University
torchynskyim@khmnu.edu.ua
orcid.org/0000-0001-5268-0237

Torchynska Nataliia Mykolaivna,
Candidate of Philological Sciences, Associate Professor
Head of the Department of the Department of Slavic Philology
Khmelnytskyi National University
torchynskan@khmnu.edu.ua
orcid.org/0000-0001-6182-0027

In the context of the rapid transformation of higher education, the development of students' stylistic competence is no longer confined to the linguistic cycle; instead, it is becoming a fundamental element of their overall professional and research culture. **Purpose.** The article substantiates an interdisciplinary approach to forming the stylistic competence of future specialists during their scientific and linguistic training in higher education institutions. **Methods.** The study employs the analysis of scientific works on linguodidactics, systematic analysis of educational programs, comparison of training requirements for bachelor's and master's levels, and modeling of a system of practical tasks for classroom work. **Results.** It is proven that the formation of stylistic competence should occur consistently through the integration of language and methodological disciplines. A complex of tasks has been developed for undergraduate students (compiling glossaries, working with analytical matrices of styles, bibliographic description of sources) and graduate students (reconstruction of scientific texts, comparative analysis of definitions, case studies on academic integrity). Emphasis is placed on the necessity of moving the bulk of practical work into the classroom to minimize the uncontrolled use of artificial intelligence tools and develop students' critical thinking. Differences in academic writing requirements at various educational levels are substantiated: from mastering standards at the bachelor's level to constructing an author's scientific strategy at the master's level. **Conclusions.** The implementation of an interdisciplinary approach ensures the transformation of stylistic knowledge into a practical tool for scientific research. Studying research methodology in synergy with stylistics allows future specialists to successfully present their own results, adhering to the ethical norms of academic communication and requirements for academic integrity.

Keywords: *stylistic competence, interdisciplinary approach, academic writing, scientific style, artificial intelligence, academic integrity, master's training.*

Вступ. У сучасних умовах динамічної трансформації вищої освіти формування в майбутніх фахівців стилістичної компетентності виходить за межі суто лінгвістичних дисциплін, перетворюючись на інтегральний складник їхньої професійної та науково-дослідницької культури. Стилістична компетентність передбачає формування у здобувачів вищої освіти знань про стилі й підстилі української мови, умінь розрізняти їх та використовувати мовні одиниці відповідно до стильової належності, навичок доречного вживання мовних засобів згідно зі стильовими і стилістичними нормами. Оскільки кожен випускник закладу вищої освіти повинен бути всебічно розвиненим, здатним самостійно поповнювати свої знання, уміти толерантно спілкуватися відповідно до мовленнєвої ситуації, застосовувати базові навички наукового пошуку, формулювання дослідницького питання, збору, критичного аналізу та оцінки даних, опрацювання джерел доказової інформації для написання студентських наукових робіт із дотриманням принципів доброчесності та обґрунтування рішень щодо застосування наукових даних у практичній діяльності, ідентифікувати себе як громадянина України, то окреслені в освітньо-професійних програмах ЗВО компетентності та програмні результати навчання якраз і відбивають ці завдання, реалізація яких можлива шляхом опрацювання наукових та методичних праць, орієнтованих на вивчення окремих питань стилістики української мови (залежно від вибраної спеціальності). У світлі того, що стилістична компетентність – це не лише відомості про художні тропи, а передусім про точність, логічність та відповідність контексту, що є критичним для наукової та професійної діяльності, зосереджуємо увагу на міждисциплінарному підході до формування відповідних навичок у студентів.

Теоретичне обґрунтування проблеми. У сучасній лінгводидактиці існує низка авторів, праці яких присвячено стилістиці української мови (Г. Волкотруб, П. Дудик, А. Капелюший, Л. Мацько, О. Мацько, О. Сидоренко, О. Пономарів, О. Рижко) та культурі української фахової мови, де основний акцент зроблено саме на стилях та їхніх особливостях (Н. Бабич, О. Сербенська, Л. Мацько й Л. Кравець, Є. Світлична, А. Берестова, Н. Піддубна і Л. Жук та ін.). Із-поміж останніх варто згадати такі, як «Культура мови: від теорії до практики» Т. Мельник, Л. Струганець, О. Бобесюк, О. Веремчук та І. Заліпської (Мельник, 2024), «Норми й культура українського мовлення» М. Зубкова (Зубков, 2025). Звісно, що здебільшого основний акцент спрямовується на вивчення стилістики філологами. До прикладу, Н. Павлик розглядає стилістичну компетентність у контексті підготовки майбутніх учителів (структура, вправи, діагностика) (Павлик, 2023), а С. Глущук та І. Циганок пропонують корисну інформацію для методики становлення стилістичної компоненти (Глущук, 2024).

Натомість процес формування стилістичних компетентностей у студентів, які навчаються на

нефілологічних спеціальностях, у науковій літературі майже не описаний. Так, лише дотичний стосунок до цієї проблеми мають статті О. Калиновської (Калиновська, 2024), І. Корнєєвої (Корнєєва, 2012), О. В. Шум (Шум, 2023), оскільки стосуються комунікативної, мовної, писемної чи іншомовної компетентностей.

Водночас сучасні освітні запити зумовлюють необхідність формування навичок академічного письма та стилістичної компетентності не лише в межах профільних лінгвістичних курсів, а й шляхом їхньої імплементації у зміст таких дисциплін, як «Теорія і практика філологічних досліджень» та «Методологія та організація наукових досліджень», «Українська мова за професійним спрямуванням», «Культура українського мовлення та професійного спілкування» тощо.

Мета. Ефективність фахової комунікації та якість наукового дискурсу безпосередньо залежать від рівня стилістичної вправності здобувачів, що зумовлює необхідність упроваджувати міждисциплінарний підхід до викладання мовних і методологічних дисциплін у закладах вищої освіти

Методологія та методи. Методологічну основу дослідження становить міждисциплінарний підхід, що дає змогу розглядати стилістичну компетентність як інтегративне утворення на перетині лінгводидактики, термінознавства та методології науки. У роботі використано комплекс загальнонаукових та спеціальних методів: теоретичний аналіз наукової та навчально-методичної літератури для з'ясування стану розробленості проблеми; компаративний метод для зіставлення вимог до стилістичної підготовки на бакалаврському та магістерському рівнях; системний підхід під час моделювання наскрізної системи практичних завдань, а також метод педагогічного спостереження за процесом імплементації цифрових інструментів в освітній процес. Емпіричну базу дослідження становили освітньо-професійні програми та робочі плани дисциплін «Українська мова за професійним спрямуванням», «Теорія і практика філологічних досліджень» і «Методологія та організація наукових досліджень».

Результати та дискусії. Розвиток стилістичної компетентності здобувачів вищої освіти в межах науково-лінгвістичної підготовки потребує переосмислення традиційних методик та пошуку точок дотику між теорією філологічних досліджень, методологією науки та практикою професійного мовлення.

До прикладу, під час викладання таких дисциплін, як «Українська мова за професійним спрямуванням», «Культура українського мовлення та професійного спілкування» окремі теми можуть бути присвячені вивченню таких питань, як «Функціональні стилі української мови», «Офіційно-діловий стиль української мови», «Науковий стиль української мови», «Загальні правила оформлення письмової наукової роботи», «Українська термінологія у професійному спілкуванні», «Організація самостійної наукової роботи» і «Публічний виступ». На вступному занятті здобувачам пропонується заповнити порівняльну таблицю за шістьма визначальними параметрами (назвою, видами творів, метою мовлення, сферою спілкування, формою реалізації й мовними особливостями), що дасть їм змогу у перспективі чітко диференціювати функціональні стилі мовлення та уникати їх змішування. Подібну таблицю варто скласти і під час вивчення підстилів, де зробити акцент на сферах їх побутування. Надалі навички розрізнення стилів і підстилів закріплюються шляхом виконання відповідних вправ. На нашу думку, такий матеріал дає змогу не лише повторити та вдосконалити шкільні знання, які стосуються розмежування текстів, а й поглибити вміння виконувати стильову диференціацію мовлення, перемикати стилістичні регістри залежно від професійної ситуації, що є першим складником стилістичної компетентності.

Зауважимо, що аби мінімізувати ризики бездумної експлуатації ШІ-інструментів і забезпечити об'єктивність оцінювання, вправу на визначення функціонально-стильових параметрів тексту варто проводити в режимі реального часу. Трансляція завдання на загальний екран та обмеження часу на виконання перетворюють процес на своєрідний «стилістичний інтенсив», де здобувач має продемонструвати не здатність до копіювання, а глибинне розуміння архітектоніки тексту і його жанрової специфіки тут і зараз.

Аналогічні аналітичні матриці доцільно застосовувати і в межах курсів «Основи філологічних і педагогічних досліджень», «Теорія і практика філологічних досліджень», які вивчають на бакалавраті філологи (оскільки дисципліна «Стилістика української мови» може викладатися в різних семестрах, тому немає гарантії, що на період вивчення вищезгаданих курсів студенти її вже прослухають). Тут фокус уваги зміщується на поглиблений аналіз наукового стилю й термінології: здобувач учиться не лише аналізувати архітектоніку тексту та авторську манеру, а й оформляти бібліографію, наукові статті та курсові роботи, що є обов'язковою умовою успішної апробації результатів дослідження.

Набути відповідних навичок можна шляхом виконання завдань в аудиторії або ж самостійної роботи. До прикладу, пропонуємо студентам: 1) скласти глосарій термінів до вибраної теми дослідження, порівнявши їхні визначення у 2–3 різних словниках чи джерелах; 2) удома самостійно укласти термінологічний словничок зі своєї галузі знань. Аудиторне завдання: назвати термін і його етимологію, а присутні

повинні сформулювати наукове визначення, що розвиває усвідомлення мовних запозичень і термінотворення; 3) перефразувати уривок тексту з публіцистичного чи розмовного стилю в науковий, використовуючи стандартні мовні кліше («*доцільно зауважити*», «*дослідження засвідчує*», «*ураховуючи вищевикладене*»); 4) підготувати тези доповіді на конференцію на основі одного з розділів своєї курсової роботи, дотримуючись жорстких вимог щодо обсягу і структури.

Найбільш складний для здобувачів вищої освіти матеріал – це загальні правила цитування й посилання (покликання) на використані джерела та оформлення списку літератури. Тому на заняттях формуються практичні уміння й навички шляхом виконання низки завдань на оформлення бібліографічних описів на зразок: 1) скласти список використаних джерел (5–7 позицій) для умовної курсової роботи, оформивши різні типи видань (книга, стаття у збірнику, електронний ресурс) згідно з ДСТУ; 2) оформити відповідно до вимог такі бібліографічні описи: «*а) ви автор статті, надрукованої в журналі «Сучасні технології навчання» за 2025 рік (решту інформації придумати самостійно); б) ви і подруга – автори статті, надрукованої у збірнику наукових праць «Студентські дослідження», виданому у Хмельницькому; в) оформити назву автореферату дисертації, яку ви захистили у Вінниці 2029 року за спеціальністю 035 – філологія* тощо; 3) виправити допущені в оформленні бібліографії помилки.

Дисципліну «Методологія та організація наукових досліджень», яка є обов'язковою у магістратурі, можна вважати кульмінаційним етапом, де стилістична компетентність трансформується із суто мовознавчого поняття у фундаментальний інструмент наукового мислення. Оскільки цей освітній компонент охоплює питання академічної доброчесності, методики написання статей і техніку оформлення наукового апарату кваліфікаційної роботи, укладання бібліографічного мінімуму й формування навичок цитування, стилістична підготовка тут набуває прагматичного спрямування. Вона перетворюється на здатність магістранта не лише оперувати категоріями науки, а й вибудовувати цілісний, логічно завершений та стилістично витриманий науковий дискурс, що відповідає міжнародним стандартам академічної комунікації. Для формування відповідних навичок у магістрантів варто запропонувати такі завдання: 1) виконати реконструкцію наукового тексту, тобто відновити правильну послідовність елементів наукової статті (Анотація → Вступ → Методи → Результати → Висновки) та обґрунтувати логіку зв'язків; 2) порівняти дефініції терміна в українській та зарубіжній наукових традиціях (наприклад, як трактують дискурс в українській і в польській чи англомовній лінгвістиці); 3) проаналізувати ситуації (кейси), пов'язані з академічною доброчесністю (плагіат, самоплагіат, маніпуляція даними), запропонувати шляхи розв'язання проблеми з позиції етичного кодексу вченого, положення ЗВО про академічну доброчесність, законів України тощо.

Таким чином, під час вивчення курсу «Методологія та організація наукових досліджень» відбувається ретроспективне переосмислення студентами здобутих раніше лінгвістичних знань. Якщо на бакалаврaті стилістика сприймалася як сукупність теоретичних норм або засвоєння культури фахового мовлення, то в магістратурі вона постає як необхідний прикладний інструмент. Здобувачі вищої освіти нарешті усвідомлюють прагматичну цінність стилістичної вправності, оскільки від неї безпосередньо залежать успішність представлення власних наукових результатів, проходження процедури плагіат-контролю й фахова експертиза їхньої дослідницької роботи.

Стилістична компетентність у контексті вивчення як основ наукових досліджень (на бакалаврaті), так і їхньої методології (в магістратурі) виступає засобом коректної експлікації наукового інструментарію, забезпечуючи логічну послідовність і доказовість викладу. Робота над бібліографічним описом і цитуванням виховує стилістичну дисципліну й точність, які є обов'язковими для високого рівня мовної культури дослідника. Стилістичний аспект академічної доброчесності виявляється у вмінні здобувача вести науковий діалог, дотримуючись етичних норм наукової комунікації та уникаючи маніпулятивних мовних засобів.

Незалежно від того, які компоненти освітньої програми передбачено для вивчення в закладах вищої освіти, обов'язковим для всіх є дотримання Закону України «Про академічну доброчесність». У світлі нашого дослідження необхідно звернути увагу на статтю 13 «Забезпечення академічної доброчесності здобувачів освіти», де зазначено: «1. Для забезпечення академічної доброчесності здобувачів освіти заклади освіти, наукові установи: проводять навчання з академічної доброчесності, зокрема з академічного письма» (Закон, 2025). Саме «академічне письмо є науковою дисципліною, яка допомагає розвивати у студентів здатність генерувати власні думки і вибудовувати власну аргументацію, організуючи це в точній і ясній текстовій формі» (Костирко, 2022: 7). На жаль, у сучасних умовах організації освітнього процесу не в кожну освітню програму, особливо магістерську, можна ввести дисципліну «Академічне письмо», тому вирішенням проблеми буде розгляд цієї теми у структурі вищезгаданих освітніх компонентів.

Оскільки академічне письмо – це стиль викладу, який дослідники використовують для визначення інтелектуальних меж своїх дисциплін і конкретних галузей знань, уміння висловлювати думки залежно від жанру (анотація, тези, наукове есе, стаття, курсова чи кваліфікаційна робота), то ці навички послідовно розвиваються на обох рівнях вищої освіти, проте суттєво відрізняються за ступенем аналітичної глибини, рівнем самостійності дослідницького пошуку та функціональною складністю завдань.

Якщо на бакалавраті здобувач освіти вчиться дотримуватися стандарту, правильно цитувати та структурувати текст за зразком, засвоївши основи наукового стилю, то магістрант повинен продемонструвати критичний аналіз, здатність до наукової полеміки й обґрунтування власної наукової позиції.

У магістратурі цей процес повинен трансформуватися з формального дотримання правил оформлення у свідоме вибудовування авторської стратегії. Навчання академічного письма має бути спрямоване на опанування методів коректної інтерпретації чужих ідей, розрізнення понять «загальновідомі знання» та «об'єкти авторського права» й «інтелектуальна власність», а також на формування навичок релевантного використання засобів наукової мови, що виключають можливість ненавмисного порушення академічної етики.

Як зазначають науковці, «студенти можуть зазнавати значних труднощів під час написання наукових текстів через недостатні знання про жанрову специфіку та основні категорії академічного тексту, його чітку та експліцитно виражену структурну та метатекстову організацію, формальний стиль, нейтральну тональність, модальність, аргументованість тощо» (Левченко, Шимченко, 2023: 102), тому необхідно шляхом різноманітних форм навчання виробити в них відповідні навички.

Якщо для бакалавра базовим жанром є курсова робота й тези або стаття за її змістом, то для магістранта це дві наукові статті та кваліфікаційна робота, що має ознаки цілісного наукового дослідження з елементами новизни. Отже, магістрант повинен володіти вищим рівнем абстрагування, уміти вести критичний діалог з іншими дослідниками й репрезентувати результати власного пошуку як інтелектуальний продукт, що має наукову новизну. Тому під час вивчення ОК «Методологія та організація наукових досліджень» варто запропонувати такі завдання: 1) із метою навчитися коректно аналізувати погляди інших написати фрагмент тексту, де потрібно висловити незгоду з думкою відомого вченого (використовуючи мовні кліше «попри вагомий внесок автора, дискусійним залишається питання...»); 2) відредагувати уривок наукового тексту з навмисно допущеними помилками (відсутність лапок за прямої цитати, посилання на джерело, якого немає у списку, «самоплагіат» із власної бакалаврської роботи тощо); 3) укласти список літератури до теми кваліфікаційної роботи; 4) презентувати результати власного дослідження, що формує навички наукової риторики, розвиває здатність до критичного мислення, виробляє уміння вести наукову дискусію.

Сучасний етап розвитку вищої освіти ставить перед викладачами та студентами нові виклики, зокрема й щодо інтеграції у дослідницьку практику штучного інтелекту. Необхідно підтримувати постійний діалог зі здобувачами освіти щодо потенціалу штучного інтелекту в науковій роботі, водночас чітко окреслюючи етичні межі та регламент його правомірного застосування в межах академічної доброчесності, адже попри автоматизацію процесів аналізу даних, ШІ залишається лише інструментом, який потребує критичного переосмислення з боку людини. Саме тому на перший план виходить стилістична компетентність дослідника: здатність відчувати тонкощі наукового тексту, розрізняти авторську манеру та забезпечувати етичну чистоту академічного письма. Запропоновані методичні підходи дають змогу трансформувати освітній процес у простір інтелектуального пошуку, де стилістична компетентність не лише допомагає досконало володіти мовним інструментарієм, а й виступає як критично важливий елемент професійної культури майбутнього фахівця.

Висновки. Стилістична компетентність сучасного фахівця є не лише індикатором його мовної грамотності, а й базовим інструментом структурування наукового знання, що актуалізує питання інтеграції стилістичного компонента в курси професійного та дослідницького спрямування. Упровадження наскрізної системи практичних завдань у межах професійно орієнтованих та методологічних дисциплін забезпечує тяглість формування стилістичної компетентності здобувачів на різних рівнях вищої освіти – від опанування мовних норм до вибудовування авторської наукової стратегії. Для мінімізації ризиків неконтрольованого використання штучного інтелекту та забезпечення академічної доброчесності акцент зміщується на інтенсивну аудиторну роботу, де безпосередня взаємодія викладача і студента сприяє усвідомленому шліфуванню наукового стилю та термінологічної вправності. Отже, вивчення методології наукових досліджень забезпечує синтез теоретичної стилістики та практичної діяльності. Саме тут відбувається перехід від накопичення знань до їх активного використання, а майбутній фахівець остаточно усвідомлює, що стилістична грамотність є ключем до успішної комунікації в академічній спільноті, а не просто формальною вимогою навчальної програми.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Академічне письмо : навчальний посібник / уклад. : Т. М. Костирко, С. В. Ларенкова, І. В. Бондар, М. С. Жигалкіна. Миколаїв : НУК, 2022. 116 с.

2. Глущук С. В., Циганок І. Б. Розвиток мовленнєвої та риторичної компетентностей у здобувачів вищої освіти бакалаврату під час опанування мовознавчих дисциплін. *Інноваційна педагогіка*. 2024. Вип. 78. Т. 1. С. 42–46.

3. Закон України «Про академічну доброчесність». https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4742-20#Text (дата звернення: 23.04.2026).

4. Зубков М. Норми й культура українського мовлення *:* навчальний посібник. Київ : Магура, 2025. 512 с.

5. Калиновська О. В. Соціолінгвістичний аспект мовнокомунікативної підготовки студентів-нефілологів. *Український світ у наукових парадигмах*. 2024. Вип. 11. С. 244–247.

6. Корнєєва І. О. Навчально-стратегічна компетентність у самостійній роботі технічних студентів у навчанні монологічного мовлення. *Педагогічні науки: теорія, історія, інноваційні технології*. 2012. № 2(116). С. 115–124.

7. Левченко Т. М., Шимченко Л. А. Академічне письмо як компонент професійної підготовки здобувачів вищої освіти. *Академічні студії. Серія «Педагогіка».* 2023. Вип. 2. С. 101–106. https://doi.org/10.52726/as.pedagogy/2023.2.14 (дата звернення: 23.04.2026).

8. Мельник Т., Струганець Л., Бобесюк О., Веремчук О., Заліпська І. Культура мови : від теорії до практики: Київ : Богдан, 2024. 216 с.

9. Павлик Н. В. Стилістична компетентність у контексті професійної підготовки майбутнього вчителя-філолога. *Формування професійної компетентності майбутніх фахівців: педагогічна та філологічна парадигми* : матеріали Міжнародної науково-практичної міждисциплінарної конференції. Тернопіль : ТНПУ ім. В. Гнатюка, 2023. С. 154–157.

10. Павлик Н. В. Формування стилістичної компетентності у професійній підготовці вчителя-філолога в закладах вищої освіти. *The 11th International scientific and practical conference «Problems of the development of science and the view of society».* Graz, Austria : International Science Group. 2023. P. 302–309.

11. Шум О. Особливості викладання академічного письма студентам нефілологічних спеціальностей. *Актуальні питання гуманітарних наук*. 2023. Вип. 66. Т. 3. С. 289–293.

REFERENCES:

1. Zakon Ukrainy «Pro akademichnu dobrochesnist» [Law of Ukraine «On Academic Integrity»]. (2026, April 23). https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4742-20#Text [in Ukrainian].

2. Glushchuk, S. V., & Tsyhanok, I. B. (2024). Rozvytok movlennievoi ta rytorychnoi kompetentnostei u zdobuvachiv vyshchoi osvity bakalavratu pid chas opanuvannia movoznavchykh dystsyplin [Development of speech and rhetorical competencies in undergraduate students during the mastery of linguistic disciplines]. *Innovatsiina pedahohika*, (78), Vol. 1, 42–46. [in Ukrainian].

3. Kalynovska, O. V. (2024). Sotsiolinhvistychnyi aspekt movnokomunikatyvnoi pidhotovky studentiv-nefilolohiv [Sociolinguistic aspect of language and communicative training of non-philology students]. *Ukrainskyi svit u naukovykh paradyhmakh*, (11), 244–247. [in Ukrainian].

4. Kornieieva, I. O. (2012). Navchalno-stratehichna kompetentnist u samostiinii roboti tekhnichnykh studentiv u navchanni monolohichnoho movlennia [Educational and strategic competence in the independent work of technical students in teaching monological speech]. *Pedahohichni nauky: teoriia, istoriia, innovatsiini tekhnolohii*, (2), 115–124. [in Ukrainian].

5. Kostyrko, T. M., Larenkova, S. V., Bondar, I. V., & Zhyhalkina, M. S. (Comps.). (2022). *Akademichne pysmo [Academic writing]* (Training manual). NUK. [in Ukrainian].

6. Levchenko, T. M., & Shymchenko, L. A. (2023). Akademichne pysmo yak komponent profesiinoi pidhotovky zdobuvachiv vyshchoi osvity [Academic writing as a component of professional training of higher education seekers]. *Akademichni studii. Seriia «Pedahohika»*, *(2)*, 101–106. https://doi.org/10.52726/as.pedagogy/2023.2.14 [in Ukrainian].

7. Melnyk, T., Struhanets, L., Bobesiuk, O., Veremchuk, O., & Zalipska, I. (2024). *Kultura movy: vid teorii do praktyky* [Language culture: from theory to practice]. Bohdan. [in Ukrainian].

8. Pavlyk, N. V. (2023). Formuvannia stylistychnoi kompetentnosti u profesiinii pidhotovtsi vchytelia-filoloha v zakladakh vyshchoi osvity [Formation of stylistic competence in the professional training of teacher-philologists in higher education institutions]. *The 11th International scientific and practical conference «Problems of the development of science and the view of society»* (pp. 302–309). International Science Group. [in Ukrainian].

9. Pavlyk, N. V. (2023, May). Stylistychna kompetentnist u konteksti profesiinoi pidhotovky maibutnyoho vchytelia-filoloha [Stylistic competence in the context of professional training of a future teacher-philologist]. In *Formuvannia profesiinoi kompetentnosti maibutnikh fakhivtsiv: pedahohichna ta filolohichna paradyhmy: materialy Mizhnarodnoi naukovo-praktychnoi mizhdystsyplinarnoi konferentsii* (pp. 154–157). TNPU im. V. Hnatyuka. [in Ukrainian].

10. Shum, O. (2023). Osoblyvosti vykladannia akademichnoho pysma studentam nefilolohichnykh spetsialnostei [Features of teaching academic writing to students of non-philological specialties]. *Aktualni pytannia humanitarnykh nauk*, (66), Vol. 3, 289–293. [in Ukrainian].

11. Zubkov, M. (2025). *Normy i kultura ukrainskoho movlennia: navchalnyi posibnyk* [Norms and culture of Ukrainian speech: A study guide]. Mahura. [in Ukrainian].

Стаття поширюється на умовах ліцензії відкритого доступу CC BY 4.0

Дата першого надходження статті до видання: 12.04.2026
Дата прийняття статті до друку після рецензування: 14.05.2026
Дата публікації (оприлюднення) статті: 29.05.2026